

[Vanggaard.]

tinget, at der skal hejses et Separatistflag ved Lagtingsbygningen. Jeg synes, det rimer daarligt. Samtidig udsteder den højtærede Undervisningsminister en Anordning, hvorved Dansk afskaffes som Undervisningssprog, formodentlig dog for at imødekomme et Ønske paa Færøerne — ellers synes jeg, det er temmelig meningsløst — eller i alt Fald et supponeret Ønske. Jeg synes, det rimer daarligt, at det netop træffer sammen med Færøernes stærke Krav og Ønsker om dansk Statsstøtte. Der maa dog være nogen Mening selv i Galskaben, og jeg vil gerne sige, at den Udvikling, der er foregaaet paa Færøerne i de senere Aar, har ikke glædet mig. Jeg tror, at de danske Embedsmænd, der er sendt derop, har en meget stor Del af Skylden herfor. Dengang Retspræsident Rytter var Amtmand deroppe, havde han vel de syv Ottendedele af Befolkningen med sig, men nogle skrappe Separatister imod sig, og han foretog en Afskedigelse af en Lærer, der nægtede at undervise i Dansk, eller maaske sagde, at han ikke kunde Dansk, uden at det vakte nogen som helst Opstandelse i Befolkningen. Jeg mener, at dette Princip, at Stillingen som Amtmand paa Færøerne er en Avancementspost for Justitsministeriet, og det kun er en forholdsvis kort Tid, han er deroppe, er uheldigt. Som sagt, Rytter kom derop paa samme Maade og klarede det godt, men skal vi sige, næsten alle de, der er kommet efter, har taget det saa let som muligt. De har søgt at give dem Ret, som raabte højt, og som gik imod det, jeg vil kalde Rigets Interesser — jeg tænker her paa Sprog og Flag. Det er jo altid nemmest at give Urostifterne Medhold for at faa en fredelig Periode deroppe som Amtmand. Jeg tror altsaa, at dette Princip er særdeles uheldigt. Tidligere har man haft det saaledes, at den færøske Dommer er avanceret til Amtmand, naar han var egnet dertil, og det var utvivlsomt bedre.

Jeg ved, at de Udtalelser, jeg her fremsætter, ikke kan ramme det ærede Medlem Hr. Samuelsen, som jo er en varm Ven af Danmark; hvis de kunde det, vilde jeg ikke have fremsat dem. Jeg tror, der er mange med mig, der beklager, at Hr. Samuelsen har besluttet sig til at forlade Rigsdagen. Jeg og min Gruppe føler det som en Ære, at han har tilhørt os, men jeg er klar over, at han har Venner over hele Tinget uden Hensyn til Partistandpunkter, som jo ikke har været hans specielle Sag. Det er med Sorg, jeg og min Gruppe tager Afsked med ham, og jeg tror, det gælder store Dele af

Tinget; men jeg haaber, at han ikke vil glemme vor Sag, naar han kommer derop og nyder sit fortjente Otium.

Socialministeren (Ludvig Christensen):

Da Statsministeren paa Grund af Embedsforretninger har maattet forlade Mødet, skal jeg paa hans Vegne takke for den velvillige Modtagelse, som denne Samling af Færølovsforslag har faaet af de forskellige Partiers Ordførere.

Det ærede Medlem Hr. Samuelsen gjorde nogle Bemærkninger vedrørende den kongelige Forordning, som jeg i det andet høje Ting har meddelt vilde komme vedrørende Enkebørnslovgivningen, og som efter Lagtingets eget Ønske skulde sættes i Kraft fra 1. Januar 1940. Jeg har ikke det mindst imod at tale med det ærede Medlem Hr. Samuelsen om Udformningen og Omfanget af Forordningen, og hvis der er en Mulighed for at opnaa Enighed om at imødekomme rimelige Ønsker, og der dertil kræves en Lovændring, vil der jo være Tid dertil inden 1. Januar 1940.

Hermed sluttede Forhandlingen.

Lovforslagenes Overgang til anden Behandling

vedtoges uden Afstemning.

Man gik derefter til:

Første Behandling af Forslag til Lov om Ændring i Lov Nr. 99 af 27. Marts 1934 om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser.

(Lovforslaget findes i Tillæg A. Sp. 6015; Fremsettelsen findes i Tidenden Sp. 4706).

Sagen sættes til Forhandling.

Knud V. Jensen: Det her foreliggende Lovforslag vil formentlig møde Tilslutning fra alle Sider. Det er jo direkte affødt af visse Ønsker, der fremkom, da vi sidste Gang, i forrige Rigsdagssamling, behandlede Lovforslaget om Foranstaltninger til Fremme af danske Erhvervsinteresser. Der blev gjort gældende, dels her i Salen, dels i Udvalget, at det vilde være ønskeligt, om man i højere Grad end hidtil havde Opmærksomheden henvendt paa det Afsnit i Lovforslaget, der omhandler Laan til Haandværkere, og det medførte da ogsaa, at det Beløb, der hidtil havde været stillet til Raadighed